

TÂ-HÂ SÛRE-İ ŞERİF'İ

(20. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 135 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Tâ. Hâ.
2. Resulüm! Biz sana bu Kur'an'ı sıkıntıya düşesin diye indirmedik.
3. Ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.
4. Yeri ve yüce gökleri yaratan tarafından indirilmiştir.
5. Rahman Arş'ı istivâ etti (Arş üzerinde hükümrân oldu).
6. Göklerde ve yerde, ikisinin arasında ve toprağın altında bulunanlar yalnız O'nundur.
7. Sen eğer sözü açıktan söylersen; şüphesiz ki O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilir.
8. Allah O'dur ki, O'ndan başka ilâh yoktur. En güzel isimler O'nundur.
9. Musa'nın haberi sana geldi mi?
10. Hani o bir ateş görmüştü de âilesine şöyle demişti: "Siz burada durun. Ben bir ateş gördüm. Oradan size bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol gösteren bulurum."
11. Oraya vardığında: "Ey Musa!" diye nidâ edildi.
12. "Ben senin Rabbinim. Ayağındakileri çıkar. Zira sen mukaddes vâdide, Tuvâ'dasın."
13. "Ben seni seçtim. Vahyolunanı dinle."
14. "Şüphesiz ki ben Allah'ım. Benden başka hiçbir ilâh yoktur. Bana kulluk et, beni anmak için namaz kıl."
15. "Kıyamet muhakkak gelecektir. Herkes işlediğinin karşılığını görsün diye, zamanını gizli tutuyorum."
16. "Ona inanmayan ve kendi nefis arzusuna uyan kimse seni ondan alıkoymasın. Yoksa helâk olursun."
17. "O sağ elindeki nedir ey Musa?"
18. "O benim asamdır. Ona dayanırım, onunla davarıma yaprak silkerim ve daha birçok işlerde faydalanırım." dedi.
19. "Bırak onu ey Musa!" buyurdu.
20. Onu hemen yere attı. Bir de baktı ki, hızla sürünen bir yılan oluvermiş!

21. Buyurdu ki: "Tut onu, korkma! Biz onu yine eski durumuna çevireceğiz."
22. "Elini koynuna sok, diğer bir mucize olarak kusursuz bembeyaz çıksın."
23. "Bununla sana en büyük âyetlerimizden (mucizelerimizden) bazılarını göstermiş olalım."
24. "Firavun'a git, doğrusu o azmıştır."
25. Dedi ki: "Rabbim! Göğsüme genişlik ver."
26. "İşimi kolaylaştır."
27. "Dilimin düğümünü çöz."
28. "Ki, sözümü iyi anlasınlar."
29. "Âilemden bana bir vezir ver."
30. "Kardeşim Harun'u."
31. "Beni onunla destekle."
32. "Onu da işimde ortak kıl."
33. "Böylece seni daha çok tesbih edelim."
34. "Ve seni çokça zikredelim."
35. "Şüphesiz ki sen bizi görüyorsun."
36. Allah buyurdu ki: "Ey Musa! İsteddiğin sana verilmiştir."
37. "Andolsun ki sana başka bir defa daha lütufta bulunmuştuk."
38. "Hani annene vahyedilmesi gerekeni vahyetmiştik."
39. "Onu bir sandığa koy, sonra suya bırak. Su onu kıyıya atar. Benim de düşmanım, onun da düşmanı olan birisi onu alır. Gözümün önünde yetişesin diye seni sevgili kıldım."
40. "Hani kız kardeşin, Firavun'un sarayına gidip: 'Ona bakacak birini size göstereyim mi?' diyordu. İşte böylece seni annene geri vermiştik; ki gözü aydın olsun, üzülmesin. Ve sen bir cana kıymıştın da, seni üzüntüden kurtarmıştık. Hem seni birçok musibetlerle imtihana çekmiştik. Medyen halkı arasında yıllarca kalmıştın. Sonra da takdire göre geldin ey Musa!"
41. "Ve seni kendim için seçtim."
42. "Sen ve kardeşin, âyetlerimle gidin. Beni anmakta gevşek davranmayın."
43. "Firavun'a gidin, doğrusu o azmıştır."
44. "Ona yumuşak söz söyleyin, belki öğüt dinler veya korkar."

45. "Rabbimiz! Onun bize kötülük etmesinden, veya azgınlığının artmasından korkuyoruz." dediler.

46. Buyurdu ki: "Korkmayın, ben sizinle beraberim, işitir ve görürüm." **47.** Hemen ona gidin ve deyin ki: "Biz, senin Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını bizimle gönder ve onlara azap etme. Hem biz Rabbinden sana bir âyet (mucize) ile geldik. Selâm hidayete tâbi olanlara olsun!"

48. "Doğrusu bize vahyolundu ki, (peygamberleri) yalanlayıp inkâr edenlere ve (imandan) yüz çevirenlere azap vardır."

49. Firavun: "Sizin Rabbiniz kimdir ey Musa?" dedi.

50. Dedi ki: "Bizim Rabbimiz her şeye yaratılışını veren, sonra da doğru yolu gösterendir."

51. "Peki ya, ilk nesillerin hâli ne olacak?" dedi.

52. Musa: "Onların bilgisi Rabbinin katında bir kitaptadır. Benim Rabbinim hata etmez ve unutmaz." dedi.

53. Sizin için yeryüzünü döşeyen, yollar açan, gökten su indiren O'dur. Biz o su ile türlü türlü, çift çift bitkiler yetiştirdik.

54. İster siz yiyin, ister hayvanlarınızı otlatın. Onlarda akıl sahipleri için âyetler (ibretler) vardır.

55. Sizi ondan yarattık, yine oraya döndüreceğiz ve bir kere daha ondan çıkaracağız.

56. Andolsun ki ona bütün âyetlerimizi gösterdik. Yine de yalanladı ve diretti.

57. Ve dedi ki: "Sihirbazlığınla bizi memleketimizden çıkarmaya mı geldin ey Musa?"

58. "Şimdi biz de seninkine benzeyen bir sihri sana göstereceğiz. Bizimle senin aranda bir vakit tayin et ki, sen de biz de düz bir yerde bulunalım, caymayalım."

59. Musa: "Buluşma zamanınız, bayram günü ve insanların toplandığı kuşluk vaktidir." dedi.

60. Bunun üzerine Firavun dönüp gitti. Bütün hilesini topladıktan sonra geri geldi.

61. Musa onlara dedi ki: "Size yazıklar olsun! Allah'a karşı yalan uydurmayın. Yoksa azapla sizi yok eder. Allah'a iftira eden muhakkak hüsrana uğrar."

62. Sihirbazlar işi kendi aralarında tartıştılar ve gizlice müşavere ettiler.

63. Dediler ki: "Bunlar iki sihirbazdır. Sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve en üstün olan yolunuzu ortadan kaldırmak istiyorlar."

64. "Onun için tuzaklarınızı bir araya getirin, sonra da sıra hâlinde gelin. Muhakkak ki bugün üstün gelen başarıya ulaşır."

65. Dediler ki: "Ey Musa! Ya sen at veya önce atan biz olalım."

- 66.** Musa: "Hayır! Siz atın!" dedi. Değnekleri ve ipleri sihirleri yüzünden sanki yürüyorlarmış gibi geldi.
- 67.** Bunun için Musa, içinde bir korku hissetti.
- 68.** Biz de: "Korkma! Muhakkak sen daha üstünsün." dedik.
- 69.** "Sağ elindekini at da, onların yaptıklarını yutsun. Yaptıkları sadece sihirbaz hilesidir. Nerede olursa olsun, sihirbaz aslâ iflâh olmaz."
- 70.** Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapandılar. "Harun ve Musa'nın Rabbine iman ettik." dediler.
- 71.** Firavun dedi ki: "Ben size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi? Doğrusu o size sihiri öğreten büyüğünüzdür. Andolsun ki ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve muhakkak ki hepinizi hurma kütüklerine asacağım. O zaman hangimizin azabının daha çetin ve daha devamlı olduğunu iyice bileceksiniz."
- 72.** Dediler ki: "Biz seni, bize gelen apaçık delillere (mucizelere) ve bizi yaratana tercih edip üstün tutmayacağız. Yapacağını yap, ne hüküm vereceksen ver. Sen ancak bu dünya hayatına hükmedebilirsin."
- 73.** "Doğrusu biz hatalarımızı ve bize zorla yaptırdığın sihri bağışlaması için Rabbimize iman ettik. Allah daha hayırlı ve O'nun vereceği mükâfat ve ceza daha devamlıdır."
- 74.** Rabbine suçlu olarak gelen kimse için cehennem vardır. O orada ne ölür ne de yaşar.
- 75.** Rabbine inanmış ve sâlih ameller yaparak gelenlere de en yüksek dereceler vardır.
- 76.** Altlarından ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları Adn cennetleri vardır. İşte arınanların mükâfatı budur!
- 77.** Andolsun ki biz Musa'ya şöyle vahyettik: "Kullarımı geceleyin yürüt. Denizde onlara kuru bir yol aç. Düşmanların yetişmesinden de batmaktan da korkma, endişe etme!"
- 78.** Firavun, ordusuyla onları takip etti. Deniz de onları içine alıverdi, hem de ne alış!
- 79.** Firavun kavmini saptırdı ve onlara doğru yolu gösteremedi.
- 80.** Ey İsrâiloğulları! Sizi düşmanınızdan kurtardık. Tûr'un sağ tarafında sizinle sözleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bıldırcın eti indirdik.
- 81.** Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin, bu hususta taşkınlık (ve nankörlük) etmeyin. Sonra gazabım üzerinize iner. Gazabım kimin üzerine inerse, şüphesiz ki o mahvolur.
- 82.** Bununla beraber şüphe yok ki ben, tevbe eden, iman edip sâlih amel işleyen, sonra da hak yolunda (ölünceye kadar) sebat eden kimseyi elbette çok bağışlayıcıyım.
- 83.** "Seni kavminden daha çabuk gelmeye sevkeden nedir ey Musa?"
- 84.** "Onlar benim ardımdan geliyorlar. Rabbim! Hoşnut olman için sana acele geldim." dedi.

85. Allah buyurdu: "Biz senden sonra kavmini imtihana çektik. Sâmirî onları saptırdı."

86. Musa kavmine çok kızgın ve üzüntülü olarak döndü. "Ey kavmim! Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Uzun bir zaman mı geçti aradan? Yoksa Rabbinizin gazabına mı uğramak istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?" dedi.

87. Dediler ki: "Sana verdiğimiz sözden kendi başımıza caymadık. O kavmin ziynet eşyasından bize yükler dolusu taşıtıldı. Biz onları (ateşe) attık. Aynı şekilde Sâmirî de attı."

88. Bu adam onlar için böğürebilen bir buzağı heykeli çıkardı. Dediler ki: "İşte bu sizin de Musa'nın da ilâhıdır. Fakat o unuttu."

89. Görmüyorlar mıydı ki, o kendilerine ne söz söyleyebiliyor, ne bir zarar ne de bir fayda verebiliyordu?

90. Daha önce Harun onlara: "Ey kavmim! Siz bu (buzağı) ile imtihana çekildiniz. Sizin gerçek Rabbiniz Rahman'dır. Bana uyun, emrime itaat edin." demişti.

91. Onlar da: "Musa bize dönünceye kadar buna tapmaktan aslâ vazgeçmeyeceğiz." demişlerdi.

92. (Musa döndüğünde) dedi ki: "Ey Harun! Bunların sapıtıldığını görünce, seni benim yolumdan gitmekten alıkoyan nedir?"

93. "Neden bana uymadın? Emrime karşı mı geldin?"

94. Dedi ki: "Anamın oğlu! Saçımdan sakalımdan tutma. Ben senin: 'İsrailoğulları arasına ayrılık soktun, sözüme bakmadın.' diyeceğinden korktum."

95. "Ya senin zorun ne idi ey Sâmirî?" dedi.

96. (Sâmirî) dedi ki: "Onların görmedikleri bir şey gördüm ve onu sana gelen ilâhi elçinin bastığı yerden bir avuç avuçladım. Bunu (ziynet eşyasının eritildiği potaya) attım. Nefsim bana bunu hoş gösterdi."

97. Musa dedi ki: "Defol, git! Doğrusu artık hayat boyunca: 'Bana dokunmayın!' demenden başka yapacağın bir şey yoktur. Bir de senin için hiç kaçamayacağın bir ceza günü var. Sarılıp durduğun, üstüne düşüp tapındığın ilâhına bak! Biz onu yakacağız, sonra da denize atacağız."

98. Sizin ilâhınız, ancak ve ancak O'ndan başka hiç bir ilâh olmayan Allah'tır. İlmi her şeyi kuşatmıştır.

99. Resulüm! Böylece sana geçmişteki haberlerden bir kısmını anlatıyoruz. Biz sana tarafımızdan bir zikir verdik.

100. Kim ondan yüz çevirirse; bilsin ki o, kıyamet gününde ağır bir günah yükü yüklenecektir.

101. Bu kimseler o günah yükünün azabı içinde ebedî kalacaklardır. Bu, kıyamet gününde onlar için ne kötü bir yükür!

102. O gün Sur'a üflenir ve biz o gün suçluları gözleri dehşetten göğermiş olarak toplarız.

- 103.** Aralarında gizli gizli konuşurlar: "Siz dünyada on günden fazla kalmadınız!"
- 104.** Aralarında konuştuklarını biz daha iyi biliriz. En akıllıları ise: "Siz dünyada ancak bir gün kaldınız!" der.
- 105.** Resulüm! Sana dağlardan (kıyamet günü ne olacağından) sorarlar. De ki: "Rabbim onları kül gibi ufalayıp savuracak!"
- 106.** "Yerlerini dümdüz, bomboş bırakacaktır."
- 107.** "Öyle ki orada ne bir çukur ne de bir tümsek görebileceksin!"
- 108.** O gün insanlar hiçbir tarafa sapmaksızın, (mahşere) çağırının (İsrafil'in) dâvetine uyarlar. Rahman'ın korkusundan bütün sesler kısılmıştır. Bu yüzden, fısıltıdan başka bir şey işitemezsin.
- 109.** O gün Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşnud olduğu kimseden başkasının şefaati fayda vermez.
- 110.** Allah onların geçmişlerini de geleceklerini de bilir. Kulların ilmi ise bunu kavrayamaz.
- 111.** Bütün yüzler Hayy ve Kayyum olan Allah'a zelil olarak boyun eğmiştir. Zulüm yüklenen ise gerçekten perişan olmuştur.
- 112.** Kim mümin olarak sâlih amellerden yaparsa, artık o ne zulümden ne de hakkının yeneceğinden korkar.
- 113.** Böylece biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda tehditleri tekrar tekrar açıkladık. Umulur ki Allah'tan korkarlar veya o, kendileri için bir hatırlatma olur.
- 114.** Gerçek hükümdar olan Allah yücedir. Resulüm! Sana onun vahyi bitmeden önce, Kur'an'ı okumakta acele etme. De ki: "Ey Rabbim! İlmimi artır."
- 115.** Andolsun ki biz daha önce Âdem'e de ahid vermiştik. Fakat o unuttu. Biz onda azim bulmadık.
- 116.** Bir zamanlar biz meleklere: "Âdem'e secde edin!" demiştik. Onlar da hemen secde ettiler. Yalnız İblis hariç, o diretti."
- 117.** Biz de dedik ki: "Ey Âdem! Bu senin ve eşinin düşmanıdır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın, sonra yorulur, sıkıntı çekersiniz!"
- 118.** "Doğrusu cennette senin için ne acıkmak ne de çıplak kalmak vardır."
- 119.** "Orada ne susarsın, ne de sıcaklığın sıkıntısını duyarsın."
- 120.** Sonunda şeytan ona vesvese verdi. "Ey Âdem! Sana ebedilik ağacını ve çökmesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?" dedi.
- 121.** Bunun üzerine ikisi de o ağacın meyvesinden yediler, ayıp yerleri görünürdü. Üstlerini cennet yapraklarıyla örtünmeye çalıştılar. Âdem Rabbine âsi olup şaşırıldı.
- 122.** Rabbi yine de onu seçip tevbesini kabul etti, ona doğru yolu gösterdi.

123. Buyurdu ki: "Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan inin! Size benden bir hidayet geldiği zaman, kim benim hidayetime tâbi olursa o (dünyada) sapmaz, (ahirette de) bedbaht olmaz.

124. Kim benim zikrimden yüz çevirirse, onun hakkı da dar bir geçimdir ve biz onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz.

125. Der ki: "Rabbim! Beni niçin kör olarak haşrettin? Oysa ben gören bir kimse idim."

126. Allah: "İşte böyle. Sana âyetlerimiz gelmişti de, sen onları unuttun. Bugün de sen aynı şekilde unutuluyorsun!" buyurur.

127. Haddi aşan ve Rabbinin âyetlerine inanmayan kimseyi işte biz böyle cezalandırırız. Ahiret azabı ise, hem daha çetin, hem daha süreklidir.

128. Bizim onlardan önce nice nesilleri helâk etmiş olmamız, kendilerini hâlâ yola getirmedi mi? Halbuki onların yurtlarında gezip dolaşırlar. Bunda elbette ki akıl sahipleri için âyetler (ibretler) vardır.

129. Eğer Rabbinin daha önce verilmiş bir sözü ve tayin ettiği bir süre olmasaydı, hemen azaba uğrarlardı.

130. Onların söylediklerine sabret! Güneşin doğmasından önce de batmasından önce de Rabbinin hamd ile tesbih et. Gece saatleri ve gündüzleri de tesbih et ki Rabbinin rızâsına eresin.

131. Sakın kendilerini denemek için, onlardan bazılarına bol bol verdiğimiz dünya hayatının süsüne gözlerini dikme! Rabbinin rızıkı hem daha hayırlı hem de daha süreklidir.

132. Âilene namaz kılmalarını emret, kendin de onda sebat ile devamlı ol. Biz senden rızık istemiyoruz. Sana rızık veren biziz. Güzel âkibet takvâ sahiplerinindir.

133. Onlar: "Bize Rabbinden bir âyet (mucize) getirmeli değil miydi?" dediler. Önceki suhulardakinin apaçık delili (Kur'an) onlara gelmedi mi?

134. Eğer biz onları, ondan önce bir azap ile helâk etseydik, muhakkak: "Ey Rabbimiz! Bize bir peygamber gönderseydin de, böyle zelil ve rezil olmadan evvel âyetlerine uysaydık!" derlerdi.

135. De ki: "Herkes beklemektedir, siz de bekleyin. Doğrusu düz yolun sahipleri kimdir, doğru yolda olan kimdir, yakında bileceksiniz!"

[Sûre 21](#)